

var [med det store Tilgodehavende hos Udlandet i Krigsaarene som med saa meget andet, det saa saa overordentlig glimrende ud, at det havde ofte en hul Bagside, og denne Bagside her var, at der til den tilsyneladende brillante Pengebalance svarede en Udtømmning af vore Lagre og et delvist Forfald af vore Kapitaler. Saa kunde det ærede Medlem naturligvis heller ikke nægte sig at give denne rent saglige Redegørelse fra Statistisk Departement en agitatorisk Tilspidsning, idet han sagde, at de to Partier, der støtter den nuværende Regering, eller i alt Fald Venstre — jeg ved ikke, om samme Bebrejdelse blev rettet mod det konservative Folkeparti —, i hvert Fald Venstre havde bragt til Fald det Forsøg, som den daværende Regering gjorde i 1919 for at holde paa Krigsfortjenesten. Her har vi atter det ærede Medlems rørende Tro paa den Art Foranstaltningers Virkning. Det ærede Medlem tror, at hvis man var kommet ind paa en saadan Valutaregulering, hvis man havde givet nogle Restriktioner for visse Luksusvarer, kunde vi have holdt paa Krigsfortjenesten og have siddet med det store Overskud overfor Udlandet. Det er uhyre betegnende for det ærede Medlems hele Opfattelse og Tankegang og for hans kolossale Overvurdering af, hvilken Indfyldelse saadanne Statsforanstaltninger kan have. Den nuværende Regering og Venstre kom som bekendt til det helt modsatte Resultat, nemlig at disse Reguleringer kun vilde øve en forsvindende Virkning, i mange Tilfælde en højst generende, hemmende og uheldig Virkning for Næringslivet, og at man derfor helst helt maatte undgaa den Art kunstige Indgreb i Næringslivet, og at Valutaen nok til en vis Grad vilde rette sig paa Grund af de naturlige Forholds Udvikling, hvilket den jo faktisk ogsaa delvis har gjort.

Jeg skal saa vende mig med nogle Bemærkninger mod det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som udtale, at han haabede, Regeringen vilde tage Spørgsmaalet om ekstraordinære Foranstaltninger — og jeg formoder, det ærede Medlem hermed mener de ekstraordinære Foranstaltninger, som særlig Industrien har krævet — op til fornyet Overvejelse. Hertil maa jeg sige, at Regeringens Standpunkt i denne Sag er det samme, som blev udtalt i sin Tid af mig i Rigsdagspartiernes Udvalg om disse Forhold, og som straks blev offentliggjort gennem Pressen, nemlig at jeg hverken vilde kunne foreslaa Importforbud eller ekstraordinære Toldforhøjelser, men at Regeringen var sindet

at søge at hjælpe paa andre Maader. Jeg kan nu imidlertid sige det ærede Medlem, at Regeringen med usvækket Opmærksomhed følger Forholdenes Udvikling, og at den — det behøver neppe at siges — naturligvis til enhver Tid vil træffe eller foreslaa de Foranstaltninger, som efter dens Mening vil kunne være egnede til at mildne Krisen.

Det ærede Medlem mente, at han saa betydelig mørkere paa den finansielle Situation i indeværende Finansaar end jeg. Med Hensyn til det Finansaar, som følger efter dette, 1922—23, tror jeg, det ærede Medlem og jeg ser omtrent lige mørkt paa Stillingen, men der synes at være en vis Forskel paa vort Syn paa indeværende Finansaar, 1921—22. Det ærede Medlem mente saaledes, at der paa Statsvirksomhederne vilde blive et lige saa stort Underskud, som der har været i det nu udløbne Finansaar. Deri tror jeg afgjort ikke, det ærede Medlem faar Ret. Jeg frygter ganske vist, at Budgettet ikke vil holde med Hensyn til Statsvirksomhederne, og at der vil blive Underskud paa dem — det vil jeg anse for ret uundgaaeligt, særlig paa Grund af den økonomiske Depressionsperiode, der har medført saa meget ringere Indtægter baade for Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet end budgetteret — men Underskuddet bliver dog sandsynligvis ikke saa stort, thi der er jo foretaget forskellige Foranstaltninger, som tilsigter, og som ogsaa virkelig vil frembringe væsentlige Beparelser i Driften; og for den største af vore Statsvirksomheder, Statsbanerne, forestaar der jo Forslag om Iværksættelse af Foranstaltninger i samme Øjemed. Der kan altsaa tilvejebringes ganske betydelige Beparelser ved de forskellige Etater ad den Vej, jeg her nævner. Ligeledes er det givet, at vore forskellige Statsvirksomheder vil komme til at arbejde med ringere Udgifter, særlig til Kul og andre Materialer, og ogsaa med noget ringere Udgifter i almindelig Arbejds løn. Hvis det ærede Medlem faar Ret i, at den nuværende Depressionsperiode vil vedblive, ja, snarere forværres Aaret ud, vil der jo neppe være synderligt Haab om at se Indtægterne forøgede, men hvad man i hvert Tilfælde med ret megen Sikkerhed kan sige, er, at Udgifterne vil formindskes.

Hvad Skatterne angaar, er der i det Overslag, som laa til Grund for mit Forslag om Fornyelse af de midlertidige Skattelove — hvilket Overslag jo atter er benyttet ved Finansloven —, taget Hensyn til den Mindre-